

ede ind i en saadan Forening. Præmieindtægten vil synke, maaske vil ogsaa Administrationen, tvungen af Tidernes Tryk, efterhaanden blive lidt mindre kostbar. Men en Ting er ganske sikker, og det er, at Administrationen ganske vil sluge Præmieindtægten, og at de forsikrede, som have faaet Lov til at holde deres Forsikring ved lige, ville se de Præmier, som de indbetale de følgende Aar, forsvinde i samme Afgrund, hvori de tidligere Aars Præmier ere forsvundne. Nej, der er over for saadanne Selskaber som dette og mange andre ingen som helst anden Udvej end at skære brat af. Saa ere ganske vist de Penge tabte, som godtroende Mennesker have indbetalt i Selskabet, men saa slippe de i hvert Fald for at ofre endnu mere af deres surt erhvervede Midler til den samme Molok. Jeg har ogsaa forstaaet det ærede Medlem for Kolding (E. Sørensen) saaledes, at han i det væsentlige er enig med mig i denne Betragtning. — Med Hensyn til § 7 er jeg ogsaa tilbøjelig til at slutte mig til det ærede Medlem, idet det vil forekomme mig praktisk at begrænse denne Lov saa strengt som muligt til det ene fornødne, nemlig det, at bortskære de værste Udvækster fra vor hjemlige Livsforsikringsvirksomhed. Begynder man først at optage Bestemmelser, der ikke ere nødvendige i dette Øjemed, er man inde paa et alt for vidt Omraade, saa kunde der være adskillige andre Bestemmelser af den store Lov, som man ogsaa kunde ønske at optage her. Jeg har ogsaa forstaaet den højtærede Minister saaledes, at heller ikke han har noget imod at ofre denne § 7, og jeg tror ogsaa, at det muligvis vilde lette Lovens Vedtagelse at faa den bort.

Jeg skal endnu en Gang paa bedste Maade anbefale Vedtagelsen af denne Lov til det høje Ting, og jeg skal med Glæde være med til, saa vidt jeg kan, at bidrage til at ændre den paa visse Punkter, hvis det ønskes. Men vi maa jo ikke glemme, at Tiden er knap, og hvis vi ville have en saadan Lov igennem, gælder det om ikke at være alt for vidtløftige, gælder det om at skynde sig, thi mange Dage have vi næppe endnu tilbage at løbe paa. Jeg slutter som jeg begyndte med at fremhæve,

at særlig for den solide og ordentlige Folkeforsikringsvirksomheds Skyld er det nødvendigt at faa noget vedtaget, som kan raade Bod paa de værste Skrøbeligheder paa dette Omraade. Det er ikke de større Livsforsikringsselskaber, som søge det jævnt velhavende Publikum, som skal beskyttes ved denne Lov, thi for dem kan det være nogenlunde lige meget, om der kommer en Lov som denne eller ikke; det er slet ikke disse Selskaber her, de konkurrerer med. Men de, der maa og bør beskyttes, ere de solide Folkeforsikringsselskaber, vi have her i Landet, som søge Forsikring hos den ubemidlede Klasse, og som have draget Omsorg for at faa et sundt og godt videnskabeligt Materiale at bygge paa og en tilstrækkelig finansiel Støtte i Ryggen — det er dem, som have Krav paa, at man ikke vedblivende paa en saa godt som svindelagtig Maade lokker Penge ud af Lommen paa Smaafolk til en saakaldt Folkeforsikring, og at man derved paa en afgørende Maade nedbryder Tilliden til de virkelig gode og sunde Foretagender paa dette Omraade.

H. Jensen: Angaaende Betimeligheden af Vedtagelsen af en Lov, som indfører Tilsyn med Livsforsikringsselskaber, hersker der vist kun en Mening. Forholdene have udviklet sig saaledes, at Lovgivningsmagten paa dette Omraade nødvendigvis maa træde til; ligesom den i sin Tid traadte til over for Sparekasser, saa at den nu fører et vist Tilsyn med deres Kasser, saaledes maa den ogsaa, som Forholdene have udviklet sig, træde til for at føre et Tilsyn med Livsforsikringsvirksomhed. Som det er nævnt, drejer det sig her om store Kapitaler, om mange Menneskers Velfærd, og der bør paa dette Omraade herske den største Forsigtighed. Imidlertid bør man dog se efter og være klar over, hvad det er, man gaar til, naar man vedtager det Lovforslag, som her foreligger, og det er derfor, jeg kunde ønske at rette en Forespørgsel til den højtærede Minister om, hvorledes Ordet „gensidig“ egentlig skal forstaaes. Forholdet er jo dette, at de gensidige Selskaber her i Landet ikke ere saa ganske faa, og deres Arter ere heller ikke saa ganske faa. De